

αγορά | Άρθρο

Παρά την άνοδο των τιμών, η κατανάλωση φυτικών ελαίων σε παγκόσμιο επίπεδο και στην ΕΕ αυξήθηκε στην περίοδο 2021/22

του Γιάννη Τσιφόρου

Hδιαταραχή της εφοδιαστικής αλυσίδας λόγω των συνεπειών της πανδημίας και η αδυναμία της παγκόμιας προσφοράς να ανταποκριθεί στην απότομη αύξηση της ζήτησης, συνέβαλαν στη μεγάλη άνοδο των τιμών των φυτικών ελαίων από το τελευταία τρίμηνο του 2020 και έπειτα.

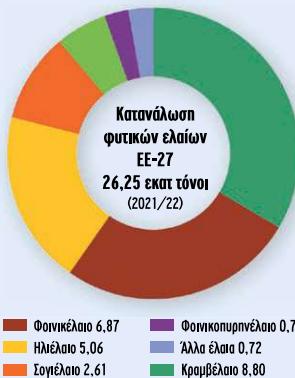
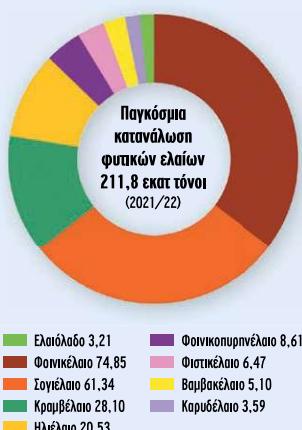
Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία του FAO ο μηνιαίος δείκτης διεθνών τιμών στα φυτικά έλαια συνεχίζει την ανοδική του πορεία ανερχόμενος τον Οκτώβριο του 2021 στο επίπεδο των 185 μονάδων, μεταβολή ιδιαίτερα έντονη σε σύγκριση με τον αντίστοιχο μήνα του προηγούμενου έτους (+75%) και πολύ υψηλότερη από εκείνη των ελαιούχων σπόρων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή τους (+29%).

Σημειώνεται ότι στο διάστημα αυτό, σύμφωνα με εκτιμήσεις της Πλαγκόμιας Τράπεζας (CMO Price Data, 2/12/2021), η διεθνής τιμή του κραμβέλαιου σχεδόν διπλασιάστηκε (+94%), ενώ έντονη ήταν η άνοδος της στο σογιέλαιο (+62%), στο φοινικέλαιο (+60%) και στο πλιέλαιο (+45%) (Πίνακας 1).

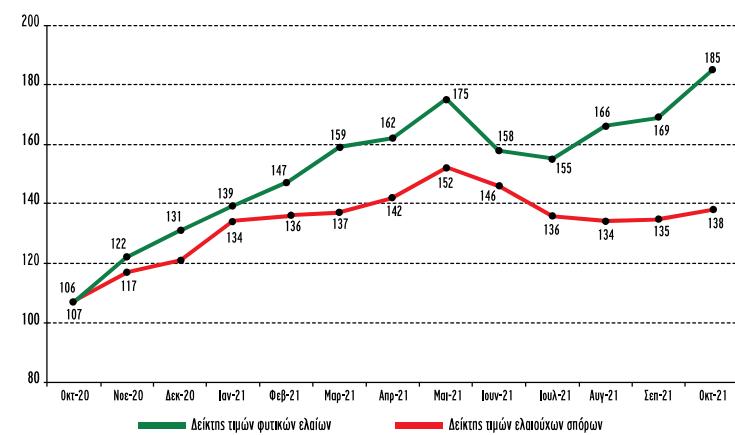
Ωστόσο, παρά την εκτίναξη των τιμών, η παγκόμια κατανάλωση φυτικών ελαίων προβλέπεται την περίοδο 2021/22 να ανέλθει σε 211,8 εκατ. τόνους, σημειώνοντας, σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις (στοιχεία USDA/FAS, Oilseeds: World Markets and Trade, November 2021) άνοδο ως προς την προηγούμενη (+2,8%).

Η άνοδος αυτή θα προέλθει κυρίως από τη σημαντική αύξηση της κατανάλωσης στο πλιέλαιο (+9,6%) και σε μικρότερο βαθμό στο καρυδέλαιο (+5,9%) και το βαμβακέλαιο (+4,7%), ενώ θετική μεταβολή αναμένεται στο φοινικέλαιο (+2,1%) και αρνητική στο κραμβέλαιο (-1%). Να σημειωθεί ότι το φοινικέλαιο, με όγκο της τάξεως των 75 εκατ. τόνων περίπου, συνεχίζει να αποτελεί

Πίνακας 2: Κατανάλωση φυτικών ελαίων σε παγκόσμιο επίπεδο και στην ΕΕ (2021/22, σε εκατ. τόνους)

Πίνακας 1: Μηνιαία μεταβολή δείκτη τιμών φυτικών ελαίων και ελαιούχων σπόρων (2014-2016=100)

Πηγή: Επεξεργασία στοχευμένη δείκτη τιμών FAO (Monthly Price Update, November 2021)

το πιο διαδεδομένο φυτικό έλαιο στον κόσμο, καλύπτοντας την περίοδο 2021/2022 το 35,3% της παγκόμιας κατανάλωσης, σε απόσταση από το σογιέλαιο (29%) και ακόμη μεγαλύτερη από το κραμβέλαιο (13,3%) και το πλιέλαιο (9,7%). Περιορισμένο, όμως, παραμένει το μερίδιο του ελαιούχου με όγκο 3,2 εκατ. τόνων, καλύπτοντας μικρό μέρος της κατανάλωσης (μόλις 1,5%).

Μικρή άνοδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Στην ΕΕ, η κατανάλωση φυτικών ελαίων προβλέπεται την περίοδο 2021/2022 να ανέλθει σε 26,25 εκατ. τόνους, παρουσιάζοντας μικρότερη άνοδο (+1,2%) προερχόμενη κυρίως από την σημαντική αύξηση της στο πλιέλαιο (+5,7%) και στο σογιέλαιο (+4%), ενώ αντίθετα μείωση προβλέπεται στο κραμβέλαιο (-2,7%), κυρίως εξαιτίας της μειωμένης παραγωγής σπόρων ελαιοκάρπηθς λόγω δυσμενών καιρικών συθηκών, αλλά και ως συνέπεια του περιορισμού των αποδόσεων της καλλιέργειας από την απαγόρευση της χρήσης ορισμένων εντονοτότων (νεονικοτίνοιδει).

Ωστόσο, το κραμβέλαιο, με όγκο 8,8 εκατ. τόνων, εξακολουθεί να καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος της κατανάλωσης στην ΕΕ (33,5%) με δεύτερο στη σειρά το φοινικέλαιο (26,2%) και τρίτο το πλιέλαιο (19,3%), ενώ αξιόλογο θεωρείται το μερίδιο του ελαιούχου (5,7%) με όγκο 1,5 εκατ. τόνων περίπου (Πίνακας 2).

Σημειώνεται ότι η ΕΕ αποτελεί, μετά την Ινδία και την Κίνα, το τρίτο μεγαλύτερο εισαγωγέα φοινικέλαιου στον κόσμο (7,11 εκατ. τόνοι το 2020, αξίας 4,45 δισ. ευρώ), προερχόμενο κυρίως από δύο χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας (Ινδονησία και Μαλαισία), το μεγαλύτερο μέρος του οποίου αξιοποιείται στην παραγωγή βιοτεχνολογίας.

Ωστόσο, οι εισαγωγές φοινικέλαιου που προορίζονται για την παραγωγή βιοτεχνολογίας συνέβαλαν στην περιορισμό δραστικά από τον Ιούνιο του 2021 και έπειτα την νέας Οδηγίας της ΕΕ για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές (Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001, 11/12/2018), ενώ σε σχετική έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (COM (2019) 142, 13/3/2019) το φοινικέλαιο χαρακτηρίζεται ως πρώτη υλή υψηλού κινδύνου στο πλαίσιο της επιδιωκόμενης μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

Η εξελίξη αυτή αναμένεται να ευνοήσει την περαιτέρω αξιοποίηση άλλων φυτικών ελαίων, ιδιαίτερα του κραμβέλαιου, το μεγαλύτερο μέρος του οποίου χρησιμοποιείται στην παραγωγή βιοτεχνολογίας. Χαρακτηριστική εξάλλου είναι η εκτίμηση της πρόσφατης μεσοπρόθεσμης έκθεσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (EU Agricultural Outlook, December 2021), σύμφωνα με την οποία στη δεκαετία 2021-2031 ο μέσος ετήσιος ρυθμός κατανάλωσης φοινικέλαιου για παραγωγή βιοτεχνολογίας θα είναι 1,5% μερικώς περισσότερο από την αρχική προβολή της Επιτροπής.

(-7,9%) έναντι της θετικής άνοδου στο κραμβέλαιο (+0,2%).

Πέραν αυτών, όμως, η χρήση του φοινικέλαιου (και του φοινικοπυρηνέλαιου) στην παρασκευή τροφίμων έχει ενοχοποιηθεί για τις αρνητικές επιπτώσεις του στην υγεία (καρδιαγγειακές παθήσεις) εξαιτίας της υψηλής περιεκτικότητάς του σε κορεσμένα λιπαρά οξέα. κυρίως σε σχέση με την παραγωγή ανεπιθύμητων τραντικών οξέων κατά τη χρήση των τροφίμων αυτών στη μαγειρική και την εστίαση.

Για το λόγο αυτό η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέσπισε ειδικό κανονισμό (Κανονισμός (ΕΕ) 2019/649) που επιβάλλει ανώνταστο ορίο τραντικών λιπαρών οξέων 2 γραμμάρια ανά 100 γραμμάρια λίπους σε τρόφιμα που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή και το λιανικό εμπόριο και υποχρεώνει τους παρεχόντες την επιειδήσεων τροφίμων να παρέχουν πληροφορίες όταν το ορίο αυτό υπερβαίνεται, ενώ τα τρόφιμα που δεν συμμορφώνονται με τον αναφερόμενο κανονισμό μπορούν να συνεχίζουν να διατίθενται στην αγορά το αργότερο μέχρι την 1η Απριλίου 2021.

Στην ΕΕ, η χρήση φυτικών ελαίων για

λωση φυτικών ελαίων αυξάνεται

παρασκευή τροφίμων καλύπτει σημαντικό μέρος των αναγκών (48% το 2020) και αναμένεται να παραμείνει σταθερή την επόμενη δεκαετία. Μικρότερο μερίδιο αντιστοιχεί στην κατανάλωση φυτικών ελαίων για την παραγωγή βιοτεχνίες (40%), αλλά οι προοπτικές ως προ τη χρήση αυτή δεν φαίνονται θετικές, μα και σύμφωνα με τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ο μέρος επίπλου ρυθμών αναμένεται να κινθεί πεπτική την επόμενη δεκαετία (-1,3%).

Μειώθηκε η κατανάλωση στην Ελλάδα

Η κατανάλωση φυτικών ελαίων στην Ελλάδα περιορίστηκε το 2020 σε 471.000 τόνους, παρουσιάζοντας μείωση ως προ το προηγούμενο έτος (-4,3%). Η μείωση αυτή συνδέθηκε με την πτώση της κατανάλωσης στο φοινικέλαιο (-27%) και σε μικρότερο βαθμό στο ελαιόλαδο (-2,6%). Αντίθετα, αύξηση σημειώθηκε στο πιλιέλαιο και το σογιέλαιο (+5,9% αντίστοιχα) και μικρότερο στο βαμβακέλαιο (+4,5%) (Πίνακας 3).

Το πιλιέλαιο, με όγκο 162.000 τόνους, κάλυψε μεγαλύτερο μέρος της εγχώριας κατανάλωσης το 2020 (34%), ευνοούμε-

νη από την αισθητή άνοδο της παραγωγής του (+21,5%), ενώ η χρήση του, κατά 50% περίπου, προορίζεται για την παραγωγή βιοτεχνίες.

Ωστόσο, στο εξωτερικό εμπόριο του πιλιέλαιου οι συναλλαγές αφορούν σε εδώδιμα προϊόντα, όπου κυριαρχούν οι εισαγωγές (70.600 τόνοι το 2020, αξίας 55,3 εκατ. ευρώ) προερχόμενες κυρίως από τη Βουλγαρία, την Ουκρανία και τη Βραζιλία. Στο εξωτερικό εμπόριο, οι εισαγωγές σογιέλαιου (9.317 τόνοι, αξίας 7 εκατ. ευρώ το 2020) προήλθαν κυρίως από τη Σερβία, με την εισαγωγή (0,72 ευρώ/κιλό) λίγο χαμηλότερη του μέσου όρου (0,76 ευρώ/κιλό).

Το ελαιόλαδο, με όγκο 112.000 τόνους το 2020, κάλυψε μικρότερο μέρος της κατανάλωσης (24%) λόγω της σημαντικής ανόδου των εξαγωγών, ο όγκος των οποίων ανήλθε το 2020 σε 172.000 τόνους, μεγέθεος αισθητά αυξημένο από εκείνο του προηγούμενου έτους (+7%). Το μεγαλύτερο μέρος των εξαγωγών αυτών αναφέρεται στο εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο (140.000 τόνοι, αξίας 423 εκατ. ευρώ) με

κυριότερο προορισμό την Ιταλία, τη Γερμανία και της ΗΠΑ, αλλά με χαμηλότερο μέσο τιμή εξαγωγής (3 ευρώ/κιλό) σε σχέση με εκείνη του προηγούμενου έτους (3,6 ευρώ/κιλό).

Κρίσιμο πάντως ζήτημα στην εγχώρια αγορά ελαιόλαδου αποτελεί τη μικρή συμμετοχή του στη μαζική εστίαση, όπου συνήθως προτιμώνται άλλα φθηνότερα έλαια, ενώ πολύ περιορισμένη παραμένει η αξιοποίησή του από την εγχώρια βιομηχανία τροφίμων για την παρασκευή σειράς προϊόντων ευρείας κατανάλωσης (σνακς, κέκι, κρουασάδη, μπισκότα, προϊόντα σοκολατοποίιας, κ.α.).

Η κατανάλωση φοινικέλαιου εξερτάται κυρίως από τις εισαγωγές (84.881 τόνοι το 2020, αξίας 55,3 εκατ. ευρώ) μια και οι εισαγωγές παραμένουν περιορισμένες (13.646 τόνοι το 2020, αξίας 10,7 εκατ. ευρώ). Η διαφορά τους προσδιορίζει την κατανάλωση, το μέγεθος της οποίας εκμετάλλευται το 2020 σε 71.235 τόνους καλύπτοντας το 15% της συνολικής κατανάλωσης.

Οι εισαγωγές προέρχεται πρωτίστως από την Ινδονησία (85% του δύοκυρου) και δευτερύντως από τη Μαλαισία (12%), ενώ το μεγαλύτερο μέρος του δύοκυρου (91%) αφορά σε εξεγενισμένο φοινικέλαιο και κλάσματά του (77.351 τόνοι, αξίας 50,2 εκατ. ευρώ), με χαμηλή μέση τιμή εισαγωγής (0,65 €/κιλό) που χρησιμοποιούνται κυρίως στην παρασκευή τροφίμων για χρήση στη μαγειρική, την αρτοποιία, τη ζαχαροπλαστική και σάλους συναρφείς κλάδους.

Το μερίδιο του σογιέλαιου στην συνολική κατανάλωση φυτικών ελαίων παραμένει μικρότερο (11,5% το 2020) με όγκο 54.000 τόνους, παρόμοιο με εκείνο της παραγωγής που προέρχεται από την έκθλιψη εισαγόμενων σπόρων σόγιας, κυρίως από την Ουκρανία και τη Βραζιλία. Στο εξωτερικό εμπόριο, οι εισαγωγές σογιέλαιου (9.317 τόνοι, αξίας 7 εκατ. ευρώ το 2020) προήλθαν κυρίως από τη Σερβία, με την εισαγωγή (0,72 ευρώ/κιλό) λίγο χαμηλότερη του μέσου όρου (0,76 ευρώ/κιλό).

Στο ίδιο σχεδόν επίπεδο κινήθηκαν οι εισαγωγές σογιέλαιου (9.184 τόνοι, αξίας 6,6 εκατ. ευρώ) απευθυνόμενες κυρίως

στην Αλγερία και την Αίγυπτο. Μικρότερο μερίδιο της κατανάλωσης αντιστοιχεί στο βαμβακέλαιο (5%), ενώ στο αραβοσιτέλαιο σημαντικό μέρος της κατανάλωσης (47%) καλύπτεται από εισαγωγές (9.023 τόνοι, αξίας 7,87 εκατ. ευρώ), προερχόμενες κυρίως από την Ουγγαρία και την Ιταλία με σημεικικά χαμηλό μέση τιμή εισαγωγής (0,87 ευρώ/κιλό).

Συμπερασματικά, η χρήση φυτικών ελαίων για παρασκευή τροφίμων καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος των εγχώριων αναγκών (75%), όπου επικρατεί το ελαιόλαδο, ενώ το υπόλοιπο αφορά στη χρήση για παραγωγή βιοτεχνίες, όπου κυριαρχεί το πλιέλαιο και σε μικρότερο βαθμό το κραμβέλαιο. Να σημειωθεί πάντως ότι η κατανάλωση ελαιούλαδου αναμένεται να παρουσιάσει κάμψη ότι το 2021 κυρίως εξαιτίας της μείωσης της παραγωγής λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών.

Η ΕΕ αποτελεί, μετά την Ινδία και την Κίνα, το μεγαλύτερο εισαγωγέα φοινικέλαιου παγκοσμίως

Η εξέλιξη αυτή επιβεβαιώνεται σε πρόσφατη εκτίμηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (DG Agri, Market situation in the olive oil sector, 25/12/2021), σύμφωνα με την οποία η εγχώρια παραγωγή ελαιούλαδου την περίοδο 2021/2022 προβλέπεται να κυμανθεί στο επίπεδο των 235.000 τόνων, μεγάλος αισθητή μειωμένο από εκείνο του προηγούμενου έτους (-15%).

Από την άλλη πλευρά, περαιτέρω περιορισμός αναμένεται στην κατανάλωση φοινικέλαιου, ως συνέπεια της αρνητικής επίδρασης των πρόσφατων ρυθμίσεων που αναφέρθηκαν προηγούμενα, ενώ η μεγάλη άνοδος των διεθνών τιμών στα ορυκτά καύσιμα που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές (πετρέλαιο, βενζίνη) προβλέπεται, σε βραχυπρόθεμο επίπεδο, να οδηγήσει μεγαλύτερο μέρος σπερμάτων πλίανθου στην έκθλιψη για παραγωγή βιοτεχνίες.

Πίνακας 3: Κατανάλωση και παραγωγή φυτικών ελαίων στην Ελλάδα (2019-2020, σε 1.000 τόνους)

Φυτικά έλαια	Κατανάλωση			Παραγωγή		
	2020	2019	Μεταβολή (%)	2020	2019	Μεταβολή (%)
Ηλιέλαιο	162	153	5,9	96	79	21,5
Ελαιόλαδο	112	115	-2,6	275	275	0,0
Φοινικέλαιο	71	97	-26,8	-	-	-
Σογιέλαιο	54	51	5,9	54	52	3,8
Βαμβακέλαιο	23	22	4,5	24	23	4,3
Αραβοσιτέλαιο	19	22	-13,6	5	5	0,0
Λοιπά	30	32	-6,3	9	10	-10,0
Σύνολο	471	492	-4,3	463	444	4,3

Πηγές: Ομοσπονδία Βιομηχανίας Φυτικών Ελαίων EE-Fediol, 2021 και Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Οκτώβριος 2021